

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 56. Richarius Episcopus Tungrensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

Sæculum X.
A. C. 920. *stus commotos fluctus composuit, jamque Cælo auspice cuncti concordēs sumus. Idcirco tibi scribimus, ut commercium literarum, temporum iniquitate interruptum, renovemus, Legatos utrinque mittamus, & unanimiter dicamus, quartum illud matrimonium, tot scandalorum originem, non ideo fuisse permissum, quod res ipsa culpa vacet, sed ob sublimitatem personæ, & ut daretur aliquid Principi, quem ad iracundiam provocare periculosum fuisset. Itaque nomen tuum cum nostro Constantinopoli iterum in Sacris Diptychis legitur, ut mos fuerat, & pace perfecta fruamur. Id te Imperator per Basilium Protospatharium ad te missum instantissime rogat, cui viæ comitem dedimus Eulogium Presbyterum. Mittes & tu ad nos, ut speramus, Legatos, qui forte emendanda nobiscum pertractent.*

§. LVI.

Richarius Episcopus Tungrensis.

Flod. Chron.
an. 920.
Chr. Lob.
c. 19.

Inter hæc querelæ Clericorum Tungrensi-
 sum contra Hermannum Archiepiscopum
 Colonensem ad Papam deferuntur.
 Namque Stephano Episcopo Tungrensi
 seu Leodiensi anno 920. fatis functo, Rex
 Carolus simplex primo quidem Electio-
 nem Hilduini, ejusdem Ecclesiæ Clerici,
 suo

suo consensu firmaverat, sed cum Hil- Sæculum X.
A. C. 920.
duinus a Rege defecisset, & Guilleber-
tum, in Lotharingia Dominatum affe-
ctantem, sequeretur, Carolus Episcopa-
tum Leodiensem Richario Abbati Pru-
miensi, ab alia Clericorum parte electo,
contulit. Verum, quia Guillebertus in
illa regione erat potentissimus, Herman-
nus Archiepiscopus Coloniensis, favens
Hilduino, qui etiam ab Henrico Rege
nominatus fuerat, eundem Episcopum
ordinavit. Ita Hilduinus possessionem
Ecclesiæ Leodiensis adiit.

Rex Carolus data ad omnes Episco-
pos regni sui hac de re epistola dicebat:
*Hilduinus fidei nobis juratæ immemor, ad
hostes nostros ultra Rhenum se contulit, &* tom. 9. Conc:
p. 571.
*ab Henrico Episcopatum Tungrensem po-
stulavit. Cumque & alii, improbi homi-
nes, fidelitatem nobis debitam violassent,
Episcopi sexdecim Regni nostri cum qui-
busdam Proceribus congregati rebelles ex-
communicarunt. At Hilduinus, cum eis
communicans, magnam pecuniæ vim ex
thesauro Ecclesiæ Tungrensis direptam
Henrico & proceribus ejus dedit, atque
Hermannum Archiepiscopum Coloniën-
sem metu incusso ad ipsum Episcopum con-
secrandum adegit. Namque postea Archi-
episcopus apud nos præsentibus compluri-*

Sæculum X. *bus testibus fassus est, se instantibus ref-*
A. C. 920. *tere non potuisse, nisi unacum bonis fa-*
miliæ se ipsum suosque omnes perditos vo-
luisse. Tandem Hilduinus ter ab Her-
manno vocatus, ut veniret & in Conci-
lio Accusatoribus suis responderet, non
obedit. Omnes vero Clerici Laicique
Ecclesiæ Tungrensîs apud nos conquesti
sunt, quod Hilduinus cum clientibus suis
omnia eorum bona & facultates diripue-
rit, nihilque reliquerit, quo vitam tra-
bant, rogantes, ut vestris consiliis utar
ad sublevandam tantam calamitatem, in-
que Richarium, unanimi ipsorum consen-
su electum, Episcopum concedam. In fine
additur, Regem in hoc negotio Episco-
porum auxilium petere.

Cum Richarii fautores querelam ad
 tom. 9. Conc. Papam quoque detulissent, ille, data ad
 p. 574. Archiepiscopum Coloniensem epistola,
 meticulosum reprehendit, quod Hildui-
 num ordinasset nullo accepto Regis man-
 dato, *sine quo, inquit, in nulla Diocesi*
Episcopus ordinandus est. Jubet ipsum
 cum Hilduino & Richario circa medium
 Octobris, aut saltem ad primam Aprilis
 Romam venire, in Concilio causam di-
 cturum. Papa simul ad Regem Carolum
 ep. 8. hac de re literas dederat. Hermannus
 vero Archiepiscopus communicata, quam
 a Papa

a Papa acceperat, epistola Richarium Ab-
 batem ad iter Romam suscipiendum in-
 vitavit. Tum Hilduino & Richario Ro-
 mam profectis Hermannum morbus iter
 facere prohibuit. At Hilduinus, non
 ausus Judicium Papæ experiri, excommu-
 nicatus est. Atque ita Richarius causa
 victor ab ipso Pontifice ordinatus est, &
 pallium accepit, quamquam nullus An-
 tecessorum ejus hoc Pastoralis officii In-
 signi ornatus fuisset. Ergo ad Ecclesiam
 Tungrensem reversus Richarius, adver-
 sariis in fugam versis, omnium amorem
 sibi conciliavit. In ædificandis ornan-
 disque Ecclesiæ suæ prædiis totus fuit,
 sed Disciplinam Monasticam neglexit, &
 officia omnia Abbatia Lobesensis, cujus
 possessionem Episcopi Tungrenses jam
 diu obtinebant, venalia obtulit. Idque
 cunctis eo magis admirationem peperit,
 quod Richarius a puero in Disciplina Mo-
 nastica educatus fuisset. Ceterum Ec-
 clesiæ Tungrensi annis viginti duobus
 præfuit. Illa tempestate literarum stu-
 dia in Abbatia Lobesensi florebant. In-
 ter viros doctos præcipui habebantur
 Scaminus & Theoduinus, nullus vero
 illustrior Rathario extitit, qui Hilduino
 favens cum eo in Italiam se recepit.

Sæculum X.
 A. C. 922.
 Chr. Lob.
 c. 19.
 Chr. Prod.
 912.